



EN WE HEBBEN EEN WOONBOOT

Blijspel in twee bedrijven

geschreven

door

MARIANNE VAN DE GEER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EN WE HEBBEN EEN WOONBOOT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIANNE VAN DE GEER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Michiel Adriaans – Kapitein, houdt van een borrel, beetje vreemd figuur, 50 jaar.

Salina Sambo - Antilliaanse, hostess, net klaar met opleiding, wil alles volgens de regels doen, 20 jaar.

Milo de Vries - Manusje van alles, 20 jaar.

Doris Kwakman - Scheepsdokter, 40 jaar.

Olaf Tol - schoonmaker, druk, praat veel, 25 jaar.

Aafke de Loos - chagrijnig type, gewoon, 75 jaar.

Fenny de Loos - haar zus, ziet alles van een vrolijkere kant, houdt van luxe/stijl, 65 jaar.

Sietse Fliegen - beetje sloom, warrig figuur, 25 jaar.

Valerie Tol - zijn vriendin en zus van Olaf beetje druk type, 30 jaar.

Floris Keijzer - student medicijnen, ong 30 jaar.

DECOR:

Een kleine hut aan de ene kant met daarin 2 stapelbedden, 2 stoelen, een telefoon. Verder sober ingericht. De andere kant van het decor is grote loungeruimte, waarin de andere activiteiten plaatsvinden. Aan het begin van het stuk staat er een grote tafel klaar voor het diner voor de avond.

Aan het begin van het stuk is er een soort loopplank waarop de gasten aan boord komen.

Eerste bedrijf

Michiel en Salina staan voor op het podium, bij de loopplank. Milo staat iets verder met zijn handen op zijn rug te wachten.

Michiel: En? De meeste gasten zijn onderhand wel aan boord neem ik aan?

Salina: Ja kapitein, om precies te zijn missen we nog drie mensen, twee opvarende passagiers en de stageloper van dokter Kwakman.

Michiel: En hoe lang hebben we nog?

Salina: *(kijkt op haar horloge)* Een half uurtje Kapitein.

Michiel: Dan mogen ze wel opschieten, over 5 minuten halen we de plank binnen. Zitten we nu eindelijk eens een keer vol deze reis?

Salina: Jawel kapitein, we waren volgeboekt dit keer kapitein alleen vanmorgen een afmelding van 2 zieken, anders zaten we echt tot aan de nokkie toe vol.

Michiel: Dus hoeveel gasten zijn dat in totaal?

Salina: 1914 kapitein.

Michiel: Wát zeg je?

Salina: 1914 kapitein.

Michiel: Ja ik ben niet doof!

Salina: Maar u vroeg...

Michiel: *(onderbreekt haar)* 1914 passagiers ... *(fluit)* ik schrik er toch iedere keer weer een soort van als ik hoor hoeveel mensen er op dit bootje kunnen. 1914 mensen ... en ik moet ze veilig over de woelige baren leiden *(pakt heupflesje en neemt een slok)*

Salina: Jazeker ... én vergeet de rest niet kapitein.

Michiel: En de rest ... en de rest ... wat bedoel je daar mee?

Salina: De 800 bemanningsleden die ook nog aan boord van deze schip zijn kapitein? *(kijkt Milo aan, welke zijn schouders ophaalt)*

Michiel: *(die net opnieuw een slok nam, verslikt zich)* Wát zeg je?

Salina: Dat er ook nog 800 personen bemanning aan boord van deze schip zijn kapitein.

Michiel: Jahaaa, ik hoor je wel!!! Dus dat zijn ... dat zijn in totaal *(neemt nog een slok)*

Salina: 2714 mensen kapitein. *(Michiel staat een beetje te tolleren op zijn benen)* Gaat het wel goed kapitein?

Michiel: Hé? Wat? Ja natuurlijk gaat het goed. Waarom zou het niet goed gaan zeg. Ik ben niet voor niets de kapitein *(kijkt beetje*

angstig)

Salina: U ziet een beetje wittug kapitein, zal ik anders een glaasje water voor u ophalen kapitein?

Michiel: Water? Water is voor de vissen! (*neemt nog een paar slokken achter elkaar uit zijn heupfles*)

Salina: Maar ... eh ... is dat wel goed wat u nu doet kapitein? (*kijkt Milo aan, welke zijn schouders ophaalt*)

Michiel: Ten eerste ... waar bemoei jij je mee? Ten tweede ... weet jij helemaal niet wat er in dit flesje zit (*Salina ruikt de alcohollicht, dat zie je aan haar gezicht*) en ten derde ... (*is even stil*) ...

Salina: Jawel kapitein?

Michiel: (*beetje geïrriteerd*) Hou toch eens op met je gekapitein!

Salina: Maar u bént toch kapitein van deze schip?

Michiel: Ja, dat weet ik ook wel. Daar hoef je me echt niet de hele tijd aan te herinneren.

Salina: Maar ik heb moeten leren dat ik ... (*kijkt Milo aan, welke zijn schouders ophaalt*)

Michiel: Ja ja ... je hebt geleerd. Laat ik je één ding zeggen kind. Natuurlijk leren ze je op school hoe het allemaal moet volgens de regels ... ze moeten het je wel zo leren, daar worden ze voor betaald. Maar de praktijk is zo anders. Je hoeveelste vaart is dit jongedame?

Salina: Mijn 1^e kapitein.

Michiel: (*zucht en zegt zacht*) Dat heb ik weer ... (*kijkt Milo aan, welke zijn schouders ophaalt*)

Salina: Wat zegt u kapitein?

Michiel: Dat we je deze reis wel eens zullen bijbrengen hoe het er in de praktijk daadwerkelijk aan toe gaat!

Salina: Danki Ka(*houdt haar mond. Floris komt op met rugzak en dokterstas en loopt de loopplank op*)

Floris: Goeiemorgen, volgens mij moet ik me hier melden.

Salina: Als je de stageloper van dokter Kwakman bent klopt dat als een zwerende vinger!

Floris: Dan heb je pech, ik ben nog niet in dienst. (*lacht, Salina kijkt hem beetje wazig aan. Floris wijst naar Salina*) Zwerende vinger (*wijst naar zichzelf*) stagiair van de scheepsarts ... (*lacht*)

Salina: O ...(*lacht schaapachtig*) leuke grappie.

Michiel: Welkom aan boord jongeman (*geeft hem een hand*) ik ben Michiel Adriaans, de kapitein.

Floris: Floris Keijzer, prettig kennis te maken kapitein.

Salina: *(geeft hem een hand)* Salina Sambo *(roept vervolgens hard au)*

Floris: *(die schrikt)* Wat doe ik??

Salina: Mijn zwerende vinger ... *(lacht)*

Michiel: Ik hoop dat je weet waar je aan begint knul?

Floris: Hoe bedoelt u kapitein?

Michiel: Nou zo lang op zee... wie weet kun je er wel helemaal niet tegen en ben je twee weken lang zeeziek

Floris: Nee hoor, daar ben ik niet bang voor. Ik ben wel wat gewend kapitein.

Michiel: *(zucht)* Dat gekapitein werkt echt op mijn zenuwen ...

Floris: Daar zijn pillen voor hoor kapitein!

Michiel: Ik weet een veel betere oplossing, ik ben voor jou geen Kapitein, maar gewoon meneer! Begrepen Joris?

Floris: De naam is Floris kapi... meneer!

Salina: Je woont in hut 2915, dat is op de B-dek. Die kant op, lift naar de 3^e etage instappen. De hut is naast dokter Kwakman en naast de ziekenboeg, kan niet mislopen. Ik denk dat de dokter daar ook wel ergens is.

Floris: Ik vind het wel. Bedankt! *(af. Aafke en Fenny komen op van achter in zaal/buiten. Fenny keurig gekleed, grote zonnehoed/zonnebril op, Aafke heeft een zwemvest aan. Allebei bagage bij zich)*

Fenny: Loop nou eens een beetje door, wil je zus.

Aafke: Zeg hou jij eens op met dat geheu!

Fenny: Kom, even de pas er in ... straks zijn we te laat!

Aafke: Zou je eigen schuld zijn. Ik was in het hotel al een uur klaar maar jij liep zo te treuzelen. *(ondertussen wenkt Michiel Milo en staan met z'n 3en wat te praten en te gebaren waarna Milo afgaat)*

Fenny: Er zijn mensen die waarde hechten aan hun uiterlijke verschijning.

Aafke: Laat me niet lachen mens. Je bent bekant 70. Net of dat nog belangrijk is.

Fenny: Oeeee, beetje jaloers zus? Ten eerste ben ik net 65 en ten tweede zou je dat niet zeggen. En ten derde kan het in vele gevallen goed van pas komen als je er nog een beetje aantrekkelijk uitziet.

Aafke: Zo zo ... en nou moet ik natuurlijk heel benieuwd zijn naar een voorbeeld?

Fenny: Nou neem net, nog geen 3 tellen geleden. We mochten zo doorlopen bij de douane.

Aafke: Ja, omdat we anders te laat kwamen. Echt niet omdat ze zo van je gecharmeerd waren hoor.

Fenny: Tuurlijk wel, je hebt ze zeker niet naar me zien kijken?

Aafke: O ja dat wel. Ze keken naar die belachelijke hoed die je op hebt.

Fenny: Best hoor! Nou kom op gezelligheid ... we moeten nu echt opschieten.

Aafke: Ik zou maar uitkijken, ik draai om en ik ben naar huis hoor!

Fenny: (*lacht*) Ja hoor ... je zou niet wéten waar je naar toe zou moeten.

Aafke: Zeg ik ben niet achterlijk hoor.

Fenny: Lieve Aaf, je bent in Amerika!!! Je hebt géén idee waar, je spreekt geen woord Engels ...

Aafke: Moet jij eens opletten. Met handen en voeten kom je een heel eind!

Fenny: Zal wel een leuk gezicht zijn! (*doet wat gebaren met haar handen*)

Aafke: Daag me niet uit, hoor je me?

Fenny: Kop op zus, we gaan een heerlijke cruise maken (*kijkt op haar horloge*) Als we voort maken, want we hadden al een minuut of 10 aan boord moeten zijn.

Aafke: Ja, 't zou echt vreselijk zijn als we de boot zouden missen...

Fenny: Wat ben je toch af en toe een ouwe mopperpot.

Aafke: Vind je het gek, van mij had deze hele poppenkast niet hoeven.

Fenny: Resumé ... in mijn herinnering heb je zelf met alles ingestemd!

Aafke: Ja, een bootreisje ... dus ik denk gewoon lekker in de buurt, over de Rijn ofzo. Maar nee, zuslief moet het weer groot aanpakken natuurlijk. Achteraf had ik het kenne weten ook!

Fenny: Ach lieve schat, een Rijnreis ... laat me toch niet lachen.

Aafke: O is 't weer te min voor mevrouw?

Fenny: Nee helemaal niet, maar dit is toch veel spectaculairder!

Aafke: Net of ik daar op zit te wachten.

Fenny: Een Rijnreis is voor ouwe mensen Aafke!

Aafke: Ja en wat denk je dat wij zijn? O nee, jij blijft eeuwig jong, dat is ook zo!

Fenny: Je bent zo oud als je je voelt zeg ik altijd maar..

Aafke: Ja dat is zo! Na de reis die ik inmiddels al achter de rug heb voel ik me op dit moment wel 150!

Fenny: Ja en door al dat gemopper en gezeur ga je er ook zo uitzien!

Ik zie het probleem niet hoor, ten eerste was dat gisteren heb je een heerlijke nacht geslapen in een 4-sterren hotel en ten tweede heb je al die tijd lekker in het vliegtuig kunnen zitten, kreeg je je natje en je droogje...

Aafke: Lekker kunnen zitten zegt ze, nou weet niet waar jij gezeten hebt, maar ik dacht dat ik nooit meer overeind zou komen, zolang heb ik in dezelfde houding moeten zitten. (*moppert wat*)

Fenny: Ik begrijp echt niet waarom je je zo druk maakt hoor!

Aafke: Ik bedoel, zo'n Rijnreis was een klein stukkie Duitsland in rijden en huppettee aan boord. Maar nee, dat doe je natuurlijk niet.

Fenny: Weet je wat zus, je kijkt maar wat je doet, ik ga in ieder geval nu aan boord. Voor mijn part ga je zwemmend naar huis, of ga je hier zitten wachten tot ik terug ben, dan zie ik je over 2 weken wel weer. (*pakt haar bagage op*) Ik ben niet van plan dit tripje door m'n neus te laten boren. Zou ook beetje zonde van mijn geld zijn!

Aafke: Wat kost dit grapje eigenlijk?

Fenny: Dat gaat je helemaal niets aan. Ik heb het je voor je 75^e verjaardag gegeven dus daar heb je helemaal niets mee te maken. Maar goed het is aan jou ik ga aan boord. Carribean ... here I come (*loopt verder, kijkt beetje omhoog en ziet de kapitein staan die op zijn horloge staat te kijken en roept*) Joehoe ... kapitein!! ... ik ben er hoor. (*loopt de loopplank op*)

Michiel: Ik hoor het! Welkom aan boord mevrouw.....

Fenny: de Loos, maar zeg maar Fenny hoor!

Michiel: Het had weinig gescheeld of u had de boot gemist mevrouw de Loos!

Fenny: Fenny! Ja ik weet het maar we konden heel slecht een taxi vinden!

Michiel: Eh ... (*kijkt om zich heen*) ... we?

Salina: Ja hoor dat klopt, ik heb hier inderdaad 2 keer mevrouw de Loos opgenoteerd staan!

Fenny: Die andere is mijn zus, maar dat stuk chagrijn staat nog aan wal te meuten!

Michiel: Is dat zo? En mag ik ook de reden van dat, eh, gemeut weten?

Fenny: Ze heeft er geen zin in, vindt het eng, de vliegreis was te lang, ze vindt zo'n cruise maar overdreven en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Michiel: Dat is dan reuze spijtig maar ik moet nu echt de loopplank laten binnenhalen anders vertrekken we te laat en lopen we gelijk al achter op schema.

Fenny: Ach wacht u nog één minuut, ik krijg haar wel aan boord.
(*loopt tot halverwege de loopplank en roept naar Aafke die nog steeds op haar koffer zit*) Nou zus tot over 2 weken. O, ik hoop dat de mensen hier een beetje aardig voor je zullen zijn, want je hebt geen cent op zak om eten of wát dan ook te kopen hè. Ik heb je geld in mijn tas weet je nog. O, en je kunt ook weinig kanten op want ook je paspoort zit in mijn tas. Nou arrivederci zus!

Aafke: Ja doeiii! ... Hè, wat is die toch gehaaid! Ze heeft het er gewoon om gedaan! Maar ze kan het bekijken! Dan blijf ik hier toch zitten. (*zit even voor zich uit te kijken*) ... Twee weken is natuurlijk wel érg lang ... zonder geld ... of wat dan ook ... (*staat op en pakt haar koffer/tas en loopt mopperend de loopbrug op*)

Michiel: Ah, wat zie ik? Van gedachten veranderd mevrouw ?

Aafke: Noem het maar geen andere keus hebben! (*tegen Fenny*) Wat ben jij uitgekookt zeg!! Je ouwe zus een beetje voor het blok zetten

...

Fenny: Wat nou weer? Je had van mij hier twee weken mogen blijven zitten hoor.

Aafke: Je had me écht niet laten zitten..

Fenny: Wel...

Aafke: Niet...

Fenny: Wel ...

Aafke: Niet ... (*ondertussen komt Milo weer op en gaat weer op zijn plekje staan*)

Fenny: Ik zou niet weten waarom niet. Het enige wat je doet is brommen.

Aafke: Ja en nou je daar toch over begint, denk maar niet dat ik ook maar enigermate gezellig ga doen deze twee weken.

Fenny: Kom op zus, je zal zien dat het ontzettend meevalt. Doe toch eens niet zo stijf.

Aafke: Wat nou stom wijf kijk eens voor één keer naar jezelf alsjeblieft!

Fenny: Dat zeg ik helemaal niet, ik zeg doe niet zo stijf.

Aafke: Ach wat kan mij het ook schelen, ik ga twee weken lang op mijn kamer zitten en kom er niet vanaf!

Salina: Hut!

Aafke: Ik denk het..... jij zegt het! Wát een trut!

Fenny: Sjonge Aafke, volgens mij is je batterijtje leeg? (*wijst naar haar oor*)

Aafke: Huh? Wat? (*grijpt naar haar oor*)

Fenny: Of je batterijtje leeg is!!

Aafke: Ja ...zou heel goed kenne. Nou perfecte timing, ik doe er ook geen nieuwe in!

Fenny: Nou goed ... (*tegen Michiel*) ... ze trekt wel weer bij hoor ... ze moet een beetje loskomen ... (*tegen Salina*) nou kind, vertel jij ons maar eens waar we die hut kunnen vinden.

Salina: Op de E-deck, nr. 3467. U kunt overdaar de lift nemen, als u de bordjes volgt komt het allemaal goed. Eh Milo, help jij de mevrouwen anders even met hun outillage wil je? (*Milo knikt en pakt de beide koffers*)

Fenny: Dank je wel. Doe je wel voorzichtig jongeman? Ik ben zuinig op mijn spullen! (*tegen Aafke*) Kom knorrepot, volg je zusje maar! Gaan we ons even oprispen en een borrel halen, die heb ik ondertussen wel verdiend!

Aafke: Ja je hebt het zeker goed uitgekiend. Hoe meer ik er over nadenk, hoe meer ik me in de maling genomen voel. Maar kennen we nou onderhand eens naar onze kamer? Ik wil even gaan liggen. Ik ben kapot!

Fenny: (*hard*) Het is een HUT en loop nou maar achter mij aan dan komt het goed.

Aafke: Ik betwijfel het ten zeerste... (*samen af*)

Salina: Weet u wat gelukkig is kapitein?

Michiel: Na dit stel kan ik weinig gelukkigs bedenken, maar vertel!

Salina: Die 2 mensen die niet meegaan, omdat ze ziek zijn geworden zijn, echtpaar Boom die zouden de hut gedeeld hebben met deze mevrouwen weet je!

Michiel: Zo, hebben zij even mazzel.

Salina: Ja maar aan de andere kant hebben wij weer geluk dat ze er vlak voor nu achtergekomen zijn dat ze de mexicose griep hebben. Stel je ...

Michiel: (*onderbreekt haar*) Maak je geen zorgen we zijn goed voorbereid. Doris heeft allerlei voorzorgsmaatregelen getroffen, ze heeft voor een grote hoeveelheid medicijnen gezorgd en let heel scherp op de hygiëne aan boord.

Doris: (*komt op in witte jas met mondkapje voor*) Dag kapitein, dag Salina.

Michiel: Maar dit vind ik een beetje overdreven Doris!

Doris: Wat bedoelt u kapitein?

Michiel: Waarom loop je met een mondkapje op?

Doris: Uit voorzorg kapitein! Ik kan als arts niet voorzichtig genoeg zijn. Grote griebels, stel je toch eens voor. Ik heb alle passagiers uitermate scherp geobserveerd terwijl ze aan boord kwamen en

iedereen die maar kuchte of een verkouden indruk maakte eruit gepikt voor een kleine test.

Michiel: Is dat niet een klein beetje over de top Doris?

Doris: In zijn geheel niet kapitein. Voorzichtigheid voor alles. (*doet wel haar mondkapje even omhoog of omlaag*)

Michiel: Het enige wat ze kan gebeuren is dat ze een dag of 5 in bed moeten blijven, omdat ze zich niet lekker voelen ...

Doris: Precies! En dat willen we natuurlijk niet voor onze gasten. En het is mijn taak als scheepsarts er alles aan te doen dit zo veel mogelijk te voorkomen.

Michiel: Je doet je best maar, als je maar niet zo paranoia wordt als vorig jaar jaar... .. want dat was achteraf een storm in een glas water. Kun je je dat nog herinneren?

Doris: Grote griebels ... helaas wel ja. Als de dag van gisteren zeg maar.

Salina: Wat was daar vorig jaar?

Doris: O niks bijzonder.

Michiel: Nee hoor niks bijzonders... ha! Ik heb moeten praten als brugman om te voorkomen dat een groep passagiers niet vroegtijdig het schip zou verlaten.

Salina: Waarom dan?

Michiel: Doris was er van overtuigd dat er bij het boarden van de passagiers een aantal mensen de bof zouden hebben.

Doris: En laten we even voorop stellen dat dat zeer besmettelijk is!

Salina: Nou en wat toen?

Michiel: Nadat Doris alle verdachten op hun kamer had opgesloten en min of meer gedwongen had vrijwillig mee te doen aan een test, kwam ze er achter dat het om een groep reizigers ging van een bepaalde club.

Salina: Klinkt wel heel zwaar allemaal zeg, om welke club ging het?

Michiel: Van de weight watchers!

Salina: (*lacht*) Dat meent u niet ... maar ... wat zijn de weight watchers eigenlijk?

Michiel: Een afslankclub. Zij hadden hun eerste doel, 40 kilo afvallen, bereikt en als beloning gingen ze een cruise maken. Nu moet ik er wel eerlijk bij vermelden dat de lichtste nog zo rond de 150 kg woog dus ik kan me de verwarring bij Doris wel enigszins voorstellen. Nou kom, ik ga de naar de brug en laat de plank binnen halen. (*kijkt op zijn horloge*) Met een beetje mazzel vertrekken we zomaar een keer op tijd. (*af*)

Salina: Kapitein!

Doris: Ik ga ook maar eens verder. O, heb jij al zo'n flesje desinfecterende handgel? *(haalt er één uit haar zak)* Hier altijd handig te hebben.

Salina: Danki dokter. Zeg wat vindt u eigenlijk van uw stageloper?

Doris: Mijn stagiair? Is die al aan boord dan? Grote griebels ...

Salina: Jazeker, u moet hem zowat omver gelopen zijn.

Doris: Onvoorstelbaar, ik heb iedere passagier aan boord zien komen en mijn eigen stagiair mis ik finaal. Wie weet wat hij allemaal bij zich heeft... *(wil snel aflopen, op dat moment komt Milo op en moet niezen)*

Doris: Grote griebels *(doet snel haar mondkapje weer voor haar mond)* kom jij maar eens even snel met de dokter mee...

Milo: Maar ...

Doris: Niks maar ... *(trekt hem mee aan zijn arm)* ... mee met dokter. *(Salina schudt haar hoofd en staat nog wat aantekeningen te maken op haar lijst als Olaf op komt en nog net te zien is dat hij een smsje stuurt.)*

Olaf: Hé Salientje ... *(stopt zijn mobiel in zijn zak)*

Salina: Bon dia Olaf!

Olaf: Alles kits? Iedereen aan boord?

Salina: Ja hoor, het heeft even geduurd maar iedereen is aan boord. We kunnen als het goed is op tijd afmeren!

Olaf: En dat is ... als het goed is ... *(kijkt op zijn horloge)* over een kwartier toch?

Salina: Klopt!

Olaf: Zitten we vol?

Salina: Ja hoor, nokkievol!

Olaf: O? Niet 1 of 2 plaatsen over?

Salina: Nou ja, er heeft een stel met de telefoon afgebeld omdat ze ziek ...

Olaf: *(mompelt)* Ik wou al zeggen..

Salina: Maar wat wil je eigenlijk veel weten!

Olaf: Gewoon interesse schoonheid niet meer dan dat!!

Salina: Ja ja, ik ken die interesse van jou meneer Tol!

Olaf: O ja? *(gaat dicht bij haar staan)* En ken je dan ook de interesse die ik in jou heb??

Salina: Hou op met doe slijmerige gedoe ... daar erger ik me kostelijk aan ...

Olaf: Dat kan wel wezen snoepie ... maar je weet heel goed dat ik je leuk vind ...

Salina: Ja zeg, iedereen op deze schip weet dat ondertussen!

Olaf: En volgens mij durf je het niet te zeggen ... maar vind je mij ook wel leuk!

Salina: (*voelt zich beetje ongemakkelijk*) Ha ... en dat ga je zelf geloven denk je?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto